

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Remiss angående betänkandet Försäkringsgaranti (SOU 1998:22)

Riksbanken har beretts tillfälle att yttra sig över Försäkringsgarantiutredningens betänkande om ett garantisystem för försäkringsersättningar. Utredningen behandlar även frågan om vilket eller vilka garantisystem som skall omfatta det individuella pensionssparandet samt ersättningsnivån för sparande inom ramen för IPS.

Försäkringsgarantisystemet

Riksbanken kan i allt väsentligt ansluta sig till utredningens förslag om ett garantisystem för försäkringsersättningar. Det kan sättas ifråga om garantin endast skall omfatta försäkringstagare som är konsumenter. Enligt Riksbankens uppfattning är det tveksamt om små företag har någon större möjlighet att göra rimliga bedömningar i fråga om vilket försäkringsbolag de bör välja. Det är emellertid, som utredningen funnit, troligen omöjligt att åstadkomma en avgränsning av små företag på ett rättvist sätt.

Utredningen pekar även på en alternativ väg genom att låta försäkringsgarantin omfatta såväl konsumenter som företag, men att begränsa ersättningen till en nivå som är anpassad för konsumenter. Ett sådant skydd kan vara avgörande, förutom för konsumenter, framför allt för mindre företag. Riksbanken anser därför att en sådan utformning av försäkringsgarantisystemet bör övervägas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Garanti för sparande inom ramen för det individuella pensionssparandet (IPS)

Riksbanken delar utredningens uppfattning att IPS bör omfattas av något skyddssystem med hänsyn till att pensionssparande via försäkringsbolag kommer att skyddas av det föreslagna försäkringsgarantisystemet.

Att låta sparande inom ramen för IPS omfattas av försäkringsgarantin skulle, enligt Riksbankens mening, bli alltför komplicerat med hänsyn till att försäkringsgarantisystemets struktur och finansiering är utformat med utgångspunkt i de förutsättningar som gäller för försäkringsbolagens verksamhet. Riksbanken instämmer således med utredningens förslag att individuellt pensionssparande som sker i form av inlåning i bank bör omfattas av insättningsgarantin samt att sparande i form av innehav av fondandelar eller enskilda värdepapper bör omfattas av det investerarskydd som presenterades i betänkandet av Investerarskyddsutredningen (SOU 1997:125). Vad gäller sparande i form av inlåning på konto inom ramen för IPS, önskar Riksbanken framhålla att denna konstruktion ur en principiell synvinkel inte är fullt tillfredsställande. Det bör utredas närmare om det är möjligt att finna lösningar för denna typ av sparande som innebär att det inte omfattas av en statlig garanti.

Det individuella pensionssparandet är, oavsett formen för sparandet, att betrakta som ett alternativ till det traditionella pensionssparandet. Sparande inom ramen för IPS bör därför, enligt Riksbankens mening, ges samma skydd som försäkringsgarantin ger för traditionella pensionsförsäkringar. Riksbanken anser alltså att ersättningsnivån för inlåning på konto inom ramen för IPS bör uppgå till 90 procent av värdet av det sparade beloppet. Sparande inom ramen för IPS i form av andelar i fond och innehav av enskilda värdepapper bör, på motsvarande sätt, ges en garanti som uppgår till 90 procent av andelarna respektive 90 procent av värdepapprena. De komplikationer detta medför för administrationen av insättningsgarantin och investerarskyddet borde, enligt Riksbankens mening, vara överkomliga. Under alla förhållanden får den frågan övervägas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Att låta ersättningsnivåerna för sparande inom IPS uppgå till 90 procent av sparandet ger effekter på de avgifter som företagen ska betala till respektive garantisystem. Riksbanken önskar framhålla vikten av att dessa effekter analyseras närmare i det fortsatta lagstiftningsarbetet för att säkerställa att avgifterna som företagen ska betala inte blir alltför betungande.

Beslut i detta ärende har fattas av vice riksbankschefen Stefan Ingves efter föredragning av Johanna Lybeck.

Stefan Ingves

Johanna Lybeck